

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom  
Spisová značka: 3T/230/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412010691  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Matušovic  
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2013:6412010691.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred samosudcom JUDr. Ľubošom Bakom v trestnej veci proti obžalovanému O. H. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. 4. 2013 takto

### r o z h o d o l :

Obžalovaný:

O. H. P. O. Č. Á. D. K. , D.. XX. X. XXXX S. D. N., N. Ž., D. B. Č.. XXX/XX, nezamestnaný  
je v i n n ý , ž e

dňa 15. 1. 2012 v čase okolo 14,40 h na poľnej ceste v smere od Ul. Obrancov mieru - Na Gremenicu v Žarnovici, potom čo prechádzal týmto miestom na osobnom motorovom vozidle a uvidel poškodeného A. G., D.. X. X. XXXX zastal v jeho blízkosti, z vozidla vystúpil a po predchádzajúcej hádke ho napadol tým spôsobom, že ho viackrát udieral päšťou do tváre, po čom poškodený spadol na zem, kde ho opätovne udrel do oblasti tváre, čím mu spôsobil zranenie - otras mozgu, pričom uvedené zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a virtuálnej práceneschopnosti v trvaní 14 dní,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví,

dopustil sa fyzicky, verejné výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 313/2011 Z.z. (ďalej len Trestného zákona)

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

a z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaväzuje obžalovaného k náhrade spôsobenej škody pre poškodeného A. G., D.. X. X. XXXX S. D. N., N. Ž.V., H. Č.. XXX/XX vo výške 461,40 € .

### o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní prejednal trestnú vec obžalovaného a vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, svedkov, prečítaním svedeckých výpovedí, znaleckých posudkov a listinných dôkazov - lekárskeho správ, odborných vyjadrení, správ, charakteristík, odpisu z RT z prípravného konania a ďalšieho na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a po jeho vyhodnotení dospel ku skutkovým a právnym záverom, uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný O. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že predmetnému incidentu predchádzal konflikt medzi ním a poškodeným A. G., ktorý sa stal 23. 12. 2011 v bare Atlanta, kde ho poškodený fyzicky napadol. Bezprostredne potom ako bol svojho času napadnutý poškodeným, trestné oznámenie nepodával, toto podal až niekedy v marci - apríli 2012, teda potom ako sa začalo predmetné trestné stíhanie. Dňa 15. 1. 2012 mu volal kamarát O. C., že zapadol na Ulici Na Gremenici v kopci, keďže bola zima, či by ho neprišiel vytriahnuť autom. Keď išiel po ceste hore autom aj so synom M. H., jeho kamarátmi O. R. V. H. B., ktorých zavolať, aby mu išli pomôcť, tak po ceste kráčal poškodený A. G.. Vystúpil z auta a pýtal sa ho či si ho z incidentu v Atlante pamätá, či sa mu prípadne nechce ospravedlniť. Poškodený mu povedal, že si ho pamätá a že čo mu spraví a v tom na neho zaútočil. Začal ho napádať päšťami, on sa útokom len bránil a snažil sa vykrývať jeho úder. Mal aj zranenia v dôsledku úderov poškodeného, nebol však na lekárskom ošetrení, lebo to nepovažoval za nejakú dôležitú. Poškodený pri tom ako na neho útočil niekoľko krát padol na zem, vravel mu, že nech na to kašle, nech mu dá pokoj, keď však chcel ísť do auta poškodený znovu vstal zo zeme a útočil. V dôsledku útokov poškodeného ho opakovane obžalovaný od seba odstrákal, na čo poškodený viac krát padol na zem. Následne nasadol do auta a pokračovali v jazde ďalej a chceli ísť pomôcť C. vytriahnuť auto. Určite aj on poškodeného udrel, ale nemal úmysel ho nejakú napadnúť, alebo nebol si vedomý toho, že by ho bil päšťami do tváre, prípadne kopal. Podľa neho nebolo dokázané, že by poškodenému zranenia spôsobil on. K zraneniam poškodený mohol prísť aj kedykoľvek predtým. Poškodený bol dosť pod vplyvom alkoholu. V čase incidentu si však nevšimol na mieste žiadne ďalšie osoby, až keď autom odchádzali z miesta činu, prichádzali dve slečny, ktoré však v čase incidentu pri nich neboli. Keď prišli hore, C. už však nebol zapadnutý, pretože mu pomohol niekto iný. So synom, prípadne s jeho kamarátmi nebol dohodnutý, že idú opravovať nejaké auto.

Svedok poškodený A. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol u kamaráta O. F. na Gremenici a keď odtiaľ išiel domov, tak ho obžalovaný napadol. U O. hrali karty a popíjali alkohol. Keď išiel domov, tak išiel obžalovaný O. H. na aute smerom hore, vystúpil z auta a hneď ho začal biť, pričom on v dôsledku útokov privolať políciu a neskôr ho zobrala polícia na policajnú stanicu a zavolali mu záchranku. Od O. F. išiel spoločne s M. Č. V. O. C., keď obžalovaný vystúpil z auta tak ony dve mohli byť povyššie neho asi tri metre. Keď obžalovaný vystúpil, on im povedal, aby išli zavolať späť k F. kamarátov, aby mu pomohli. Podľa poškodeného zostala C.F. V. Č. išla zavolať svojho brata. Obžalovaný mu povedal, že teraz ho zbije za to, že mali predtým incident v podniku v Atlante. Po týchto slovách na neho obžalovaný hneď zaútočil, začal ho biť do oblasti tváre, pričom mu hovoril, či aj teraz bude taký frajer ako vtedy v Atlante. V dôsledku útokov obžalovaného padol na zem, zodvihol sa a zase ho začal obžalovaný biť. Nepamätal sa či aj on udieral obžalovaného. Bol dosť pod vplyvom alkoholu, ale bránil sa rukami. Udieral obžalovaného najmä do ľavej strany, v dôsledku jeho úderov, teda dva krát spadol na zem. Aj keď ležal na zemi, tak ho päšťami sklonený nad ním udieral do hlavy, do oblasti tváre vľavo. Ďalej dodal, že si myslel, že pri ňom zostala C., ale ak to bola Č., tak si to už nepamätá pre odstup času. Záchranka ho odviezla neskôr do nemocnice do Žiaru nad Hronom, kde bol dva dni. Zopakoval, že pri tomto incidente boli prítomné aj O. C. V. M. Č. a v aute obžalovaného videl sedieť H. B., M. H. V. O. R.. Nikoho ďalšieho v aute sedieť nevidel. Po tom čo sa udialo medzi ním a obžalovaným v bare Atlanta, tak obžalovaný ďalším osobám hovoril, že keď ho chytí, tak že ho zbije, resp. dá ho zbiť. Hovoril mu to kamarát O. G. a jeho vlastný otec, ktorému povedal obžalovaný, že ho zbije. Tieto reči obžalovaný šíril ešte pred tým ako

ho 15. 1. 2012 fyzicky napadol. V dôsledku útoku obžalovaného mal otras mozgu a tvár mal opuchnutú. Práceschopný bol asi do 14. alebo 15. februára 2012. Počas PN bol doma, nikam nechodil, chodil len na kontroly, na žiadne VPP práce nechodil. Na lekárskom ošetrení preto povedal do záznamu, že ho napadol O. H., lebo on ho poznal pod prezývkou „O.“ a myslel si, že je O. V. D. O.. Zopakoval, že obžalovaný ho udieral do ľavej časti tváre, nevedel prečo je v lekárskej správe uvedený, že opuch mal na pravej strane tváre. Pred týmto incidentom nebol nikým iným fyzicky napadnutý a po incidente s obžalovaným išiel rovno do nemocnice.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach obžalovaného a poškodeného bola medzi týmito vykonaná konfrontácia, ktorou sa však rozpory vo výpovediach odstrániť nepodarilo, pretože obidvaja zotrvali na svojich výpovediach.

Svedok O. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že išiel spoločne s H. B., M. H. pomôcť opravovať auto O. H. Na Gremenicu. Cestou hore autom stretli A. G., obžalovaný z auta vystúpil, niečo sa tam rozprávali, chvíľku to trvalo, pričom následne začal G. útočiť na O. H.. Sedeli oni traja v aute od nich vzdialení asi päť metrov. Poškodený útočil na H. päšťami, zaháňal sa, rozhovor však medzi nimi nepočul. Potom G.Č. spadol na zem, asi sa šmykol, aj alkohol mohol zohrať svoju úlohu. Znova sa postavil a znova začal útočiť na H.. H. rukami vykrýval údery poškodeného v dôsledku ktorých G. znova spadol na zem. H. si sadol do auta a pokračovali v jazde ďalej. Poškodený trafil obžalovaného niekde do oblasti tváre. Na obžalovanom si však žiadne zranenia, potom čo nastúpil do auta ne všimol. Zranenia však poškodený mohol utrpieť aj pri páde na zem. Keď už sedeli v aute, videl dve dievčatá ako prichádzajú dole k miestu incidentu medzi obžalovaným a poškodeným. V čase incidentu však pri nich neboli. Pokračovali následne autom Na Gremenicu a neskôr sa vrátili k O. H. domov. Hore Na Gremenici aj nejaké auto ťahali, nepamätal si aké bolo, on po celý čas sedel v aute, asi nevystúpil. Nieкто z nich určite bol zapnutý lano, ale nevedel kto. Na aute bol O. C.. Ďalej dodal, že obžalovaný si možno nepamätá, že auto s C. ťahali, ale na mieste incidentu okrem obžalovaného, poškodeného a ich troch v aute nebol nikto iný prítomný.

Svedok M. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že spolu s H. B. a O. R., ktorí prišli k nemu išli pomôcť otcovi vytiahnuť O. C., ktorý zapadol autom. Všetci sadli do auta, pričom cestou na aute stretli poškodeného A. G., ktorý išiel oproti nim. Otec auto zastavil a vystúpil a išiel sa s ním porozprávať o tej veci, čo mali pred tým medzi sebou v bare Atlanta. Odrazu ho však A. G. napadol a otec, teda obžalovaný, sa iba bránil tak, že poškodeného od seba odstrčil. Tento v dôsledku odstránenia spadol na zem, obžalovaný sadol do auta a odchádzali odtiaľ preč. Ako odtiaľ odchádzali tak vtedy išli dole smerom dve dievčatá. Ony však nevideli, čo sa medzi obžalovaným a poškodeným odohralo. Keď prišli hore zistili, že C. už nie je treba ťahať, lebo mu pomohli iní. K celej veci dodal, že A. G. jeho otca začal napádať a otec sa iba bránil. Poškodený chcel opakovane jeho otca udrieť, otec však údery vykryl a odstrkoval neustále poškodeného od seba. Nepamätal si, že by obžalovaný poškodeného udrel. Obžalovaný na poškodeného neútočil. Tie dve svedkyne, ktoré prichádzali na miesto incidentu, zaregistroval až potom keď už spolu s otcom z miesta incidentu odchádzali autom. Nevedel uviesť či tie dve osoby boli pri poškodenom, lebo oni už od poškodeného s autom odišli. S vlastným otcom sa o tomto incidente nikdy ani do dňa hlavného pojednávania nerozprával. Záverom uviedol, že C. telefonoval otcovi, aby ho prišiel vytiahnuť s tým, že si je touto okolnosťou istý.

Po prečítaní časti jeho výpovede z prípravného konania, kde uvádzal, že kamarát volal, že zapadol autom, tak som povedal otcovi, aby ho išiel vytiahnuť. Svoj čiastočný rozpor vo svojich výpovediach odstránil tak, že uviedol, že O. C. možnože volal jemu. Zotrval na skutočnosti tak ako to povedal v prípravnom konaní.

Svedok H. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že spoločne s O.L. R. prišli na kávu k M. H.. O. H. volal O. C., že uviazol s autom, aby ho prišiel vytiahnuť. Nevedel si vysvetliť, prečo O. R. povedal, že boli s H. dohodnutí, že pôjdu opravovať auto. Potom ako toto auto išli vytiahnuť, stretli cestou poškodeného A. G., ktorý išiel sám. Obžalovaný sa s ním išiel porozprávať. A. G. ho však začal napádať, chcel ho udrieť, obžalovaný vykrýval údery, dodal, že určite začal ako prvý poškodený ísť do obžalovaného. Zaútočil na neho rukou, päšťou, ako keď chcete niekoho udrieť. Obžalovaný poškodeného od seba neustále odstrkoval. Poškodený mal tendenciu ho stále napádať päšťami. Nevšimol si, že by obžalovaný poškodeného udrel. Pri odstrkovaní poškodený A. G. spadol na zem, nevedel uviesť koľko krát. Potom si obžalovaný sadol do auta a pokračovali v jazde ďalej. Keď už odchádzali videli tam dve ženy, nevidel

presne či boli už pri poškodenom, lebo keď z miesta incidentu odchádzali, ešte pri poškodenom neboli. Na poškodenom si nevšimol nejaké zranenia, keď odchádzali poškodený sa snažil postaviť zo zeme, vyzeral dosť opitý. Keď prišli hore Na Gremenicu tak C. už bol s autom vyťahnutý. Nevedel si vysvetliť zranenia poškodeného, pretože obžalovaný ho len strkal, nič vážnejšie nepostrehol.

Svedkyňa O. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že spolu s M. Č. a A. G. pili u O. F., pričom po určitom čase išla ona s Janou odprevadiť domov A. G.. A. im však po chvíli povedal, že prejde domov sám, že ho nemusia ísť odprevadiť. Preto sa vracali naspäť k O. F., keď začuli krik a hneď zbehli dole a videli ako O. H. sa s poškodeným A. G. bije. Svedkyňa videla ako obžalovaný bil päšťou poškodeného A. G. a potom do neho ešte aj kopal. Stáli pri nich a pozerali sa na nich. Obžalovaný poškodeného udieral aj do tváre päšťou aj do brucha. A. G. spadol na zem, kde do neho ešte obžalovaný kopal. A. G. kričal, aby ho už nebil, keď s tým skončil a odišiel zavolali policajtov. Po incidente mal poškodený A. G. trošku krvi na pravej strane tváre. Trvala na tom, že poškodenému G. spôsobil zranenia O. H., nikto iný, pretože ona to osobne videla. V aute H. sedeli ešte O. R., M. H. V. H. B..

Z prečítanej výpovede svedkyne z prípravného konania na hlavnom pojednávaní okrem iného vyplýva, že ona sa snažila A. G. chrániť pred obžalovaným O. H.. Obžalovaný však poškodeného od nej odtiahol a do nej strčil, aby sa do toho nestarala. Obžalovaný s poškodeným sa navzájom hádali, pričom obžalovaný poškodeného strčil a tento spadol do kríkov, kde zostal ležať. Ako tam ležal, tak obžalovaný prišiel k nemu, dal mu niekoľko zaúch, bil ho päšťami do chrbta a kopol asi trikrát do neho. Nevedela uviesť do ktorých častí tela.

Rozpory vo svojich výpovediach z prípravného konania a z hlavného pojednávania odstránila tak, že trvala v celom rozsahu na okolnostiach, ktoré uvádzala v rámci prípravného konania na polícii, pretože pre odstup času si to už bližšie nepamätala a viac k veci nechcela dodať.

Svedkyňa M. Č. na hlavnom pojednávaní uviedla, že keď začula s kamarátkou C. krik utekali dole. Ešte predtým boli u O. F. požívať alkoholické nápoje. Ona s O. C. išli odprevadiť A. G., tento sa však po ceste pohádal s O., povedal, že ďalej pôjde sám. Odprevadiť ho išli preto, lebo bol opitý, aby sa mu nič nestalo. Potom ako sa s O. pohádal, ony dve sa vracali naspäť k O. F. a začuli krik, nevedela uviesť kto kričal, utekali dole, pričom A. G. už ležal na zemi. Tohto zo zeme zodvihli, tiekla mu krv z nosa alebo pery. Dodala ďalej, že nevidela že by sa poškodený s obžalovaným nejako navzájom napádali. Obžalovaného videla len stáť nad poškodeným. Kamarátka C. chytila A. G., aby ho už O. F. H. nebil, ale obžalovaný do nej strčil. Ona videla ako obžalovaný udrel poškodeného a tento potom spadol. Nepamätala si ako ho udrel a kde ho trafil.

Z prečítanej výpovede svedkyne z prípravného konania na hlavnom pojednávaní okrem iného vyplýva, že počula kričať O. H., ktorý kričal niečo také, že či ho pozná. O. H. poznala po hlase. Ďalej v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný O. H. dal bratrancovi A. G. zaucho na čo bratranec A. G. spadol. Ďalej videla na A. G. zranenia a to krv v blízkosti úst, na líci a mal opuchnuté oko, nespomínala si, že či pravé alebo ľavé.

Rozpory vo svojich výpovediach z prípravného konania a z hlavného pojednávania odstránila tak, že s odstupom času si nič z toho čo hovorila na polícii nepamätá, ale trvala na tom, čo hovorila na polícii, pretože vtedy si to pamätala lepšie.

Z prečítanej výpovede svedka F. F. z prípravného konania na hlavnom pojednávaní vyplýva, že koncom mesiaca január 2012 okolo 27 - ho alebo 28 - ho v čase okolo 11,00 hod. alebo 12,00 hod. videl na námestí SNP v Žarnovici pracovať A. G.Č., trvale bytom Žarnovica, ktorý pracoval pre V. G., ktorý vykonával práce na zákazku pre Mestský úrad. Boli to vykonávané práce v súvislosti s opilovaním a spilovaním stromov na Námestí SNP v Žarnovici. Z jeho výpovede ďalej vyplýva, že koncom mesiaca január alebo začiatkom mesiaca február 2012 videl ísť A. G. s kárikou a kovovým šrotom do zberných surovín v Žarnovici, kde však šrot nemusel odovzdávať na svoje meno.

Z prečítanej výpovede svedka V. G. z prípravného konania na hlavnom pojednávaní vyplýva, že 20 - ho resp. 21 - ho januára 2012 vykonával pre Mestský úrad v Žarnovici rôzne práce a to: spílenie stromov na Námestí SNP v Žarnovici. Pri týchto prácach mu pomáhali otec G. G., bratranci F. Š., M. G., O. G. a kamaráti O. H. V. L. N.. Určite mu pri týchto prácach nebol pomáhať A. G.. Tvrdenia svedka F. F. sa

nezakladajú na pravde, pretože určite vykonával tieto práce buď 20 - ho alebo 21 - ho januára 2012. Z. F. si musel A. G. zmýliť s jeho bratmi.

Z prečítanej výpovede svedka L. N. z prípravného konania na hlavnom pojednávaní vyplývajú prakticky zhodné skutočnosti ako z prečítanej výpovede svedka V. G. s tým, že spilovania stromov na Námestí SNP v Žarnovici sa určite A. G. nezúčastnil.

Rovnako z prečítanej výpovede svedka O. H. vyplývajú zhodné skutočnosti ako z prečítaných výpovedí svedkov V. G. V. L. N. so záverom, že svedok A. G. sa spilovania stromov na Námestí SNP v Žarnovici určite nezúčastnil.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia MUDr. M. G. vyplýva, že k poraneniu poškodeného A. G. došlo tak ako uviedol poškodený, teda opakovaným brachiálnym útokom na obličajovú časť tváre. Ako pravdepodobnejší mechanizmus útoku na A. G. sú opakované údery zatvorenou päťou do obličaja. Znalec ustálil dĺžku práceneschopnosti poškodeného na 14 dní. Poškodený trpel bolesivosťou pravej strany tváre, celkovým diskomfortom pri prijímaní potravy, artikulácii, tento čas však trval len prechodnú dobu. Vzniknulé zranenia u poškodeného trvalé následky nezanechajú. Pri preštudovaní všetkej dostupnej zdravotnej dokumentácie znalec nezistil nejaké iné zranenie u poškodeného A. G. okrem otrasu mozgu, pričom bodové ohodnotenie tohto zranenia predstavuje 30 bodov, ktoré by mohli vzniknúť v dôsledku úderov alebo kopania zo strany obvineného. Znalec sa stotožnil s odborným vyjadrením MUDr. W. S., pričom strategické vyjadrenia sú teda totožné s výnimkou dĺžky liečenia, ktorú považoval za nadsadenú a s výhradou, že otras mozgu sa všeobecne považuje za poškodenie životne dôležitého orgánu.

Z odborného vyjadrenia znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia MUDr. Dagmar Valachovej vyplývajú prakticky zhodné skutočnosti ako zo znaleckého posudku MUDr. Jána Kehera s tým, že poškodený utrpel zranenie pôsobením tupého násilia na oblasť hlavy, stredne silnej intenzity, teda možno predpokladať, že k jeho zraneniu došlo tak ako udal sám. Bodové ohodnotenie jeho zranenia predstavovalo 30 bodov.

Z lekárskeho vyšetrenia MUDr. P. B., všeobecnej lekárky a MUDr. N. G., chirurga vyplývajú zranenia poškodeného A. G. tak ako sú uvedené v záveroch znaleckého posudku resp. odborného vyjadrenia, pričom A. G. utrpel otras mozgu v dôsledku úderov na pravú stranu tváre a v dôsledku úderov, ktoré mu uštedril obžalovaný O. H. päťou do tváre.

Zo správy v Zberných surovinách a.s. Žilina, miestna výkupňa Žarnovica vyplýva, že A. G. S. období od 15. 1. 2012 do 13. 2. 2012 žiadny kovový odpad vo výkupni neodovzdával.

Z fotokópie potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vyplýva, že poškodený A. G. bol neschopný práce od 15. 1. 2012 do 13. 2. 2012.

Zo správy Mestskej polície v Žarnovici vyplýva, že poškodený A. G. v období od 15. 1. 2012 do 13. 2. 2012 v meste Žarnovica v rámci aktívnych prác nepracoval.

Zo zápisnice a fotodokumentácie z previerky výpovede na mieste vyplýva, že predmetnej previerky sa zúčastnili ako obžalovaný tak aj poškodený A. G. V. svedkovia M. Č., O. R., H. B. V. M. H.. Každý zo zúčastnených osôb označil miesto, kde malo dôjsť k incidentu medzi obžalovaným a poškodeným, kde sa ktorý z nich v čase incidentu nachádzali. Popísané sú výhľadové pomery z miesta odkiaľ prichádzali svedkyne Č. V. C. resp. kde bolo odstavené motorové vozidlo v ktorom mali sedieť svedkovia B., R. V. M. H..

Z fotokópií zápisov o dychovej skúške vyplýva, že dňa 15. 1. 2012 o 15,54 hod. mal poškodený A. G. 1,18 mg/l alkoholu v dychu, pričom obžalovaný O. H. dňa 15. 1. 2012 o 18,00 hod. mal negatívnu dychovú skúšku na alkohol.

Zo správy o výsledku objasňovania priestupku Okresného riaditeľstva PZ v Žiari nad Hronom, OO PZ Žarnovica zo dňa 16. 7. 2012 vyplýva, že na útvare policajného zboru bolo oznámené spáchanie

priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a priestupku proti majetku, ktorého sa mal dopustiť A. G. H., že dňa 23. 12. 2012 ( správne by malo byť uvedené v roku 2011) v čase približne o 23,50 hod. v bare Atlanta fyzicky napadol O. H. tak, že ho udril päťou do oblasti tváre. Uvedeným konaním sa A. G. dopustil priestupkov a preto bola predložená správa o výsledku objasňovania priestupku na Obvodný úrad v Žiari nad Hronom, odbor všeobecnej vnútornej správy ako podnet na začatie konania o priestupku.

Zo sťažnosti obvineného O. H. proti uzneseniu o vznesení obvinenia vyplývajú prakticky zhodné skutočnosti ako z jeho samotnej výpovede.

Produkované dôkazy súd hodnotil v súlade s § 2 odsek 12 Tr. por. jednotlivo a v súhrne a dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a že tento sa dopustil obžalovaný. Aj napriek tomu, že obžalovaný O. H. spáchanie skutku od samého začiatku trestného stíhania popiera je podľa názoru súdu z jeho spáchania dostatočne usvedčovaný celým radom priamych a nepriamych dôkazov, ktoré tvoria navzájom ucelenú reťaz a z ktorých možno vyvodíť záver o tom, že skutok spáchal obžalovaný. V pravom rade je obžalovaný usvedčovaný priamo výpoveďou poškodeného A. G. podľa ktorého ho mal obžalovaný opakovane fyzicky napádať údermi päťou do tváre či už v stoji alebo potom ako padol na zem. Podľa výpovede poškodeného mal tomuto obžalovaný ešte pred skutkom v dôsledku ich predchádzajúceho incidentu z baru Atlanta odkazovať po známych resp. po jeho otcovi, že ho zbije. Ak poškodený A. G. napadol obžalovaného ešte niekedy v decembri 2011 v bare Atlanta, obžalovanému nič nebránilo podať na neho trestné oznámenie bezprostredne po tomto skutku a nie si celú vec vybavovať s poškodeným osobne a zároveň podávať na neho trestné oznámenie za jeho konanie až s odstupom troch prípadne štyroch mesiacov a navyše až potom ako bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre tento skutok. Poškodený A. G. nemal dôvod obžalovaného O. H. z trestnej činnosti nejako krivo obviňovať. Podporne k výpovedi poškodeného svedčia aj výpovede svedkýň M. Č. a O. C., ktoré jednoznačne potvrdili, že to bol obžalovaný O. H., ktorý poškodeného fyzicky napadol údermi päťou prípadne dlaňou do tváre, resp. po hlave, pretože obe tento incident videli a čiastočne odlišne ako v prípravnom konaní vypovedali na hlavnom pojednávaní len pre odstup času od incidentu. Ako poškodený A. G., tak aj obe tieto svedkyne potvrdili, že zranenia poškodenému spôsobil obžalovaný O. H., pretože to videli a vyjadrenia obžalovaného o tom, že mu ich mohol spôsobiť niekto iný už prípadne pred týmto incidentom ako aj svedkov sediacych v aute obžalovaného o tom, že tieto zranenia si mohol spôsobiť poškodený pádom sa javia súdu ako snaha obžalovaného resp. svedkov sediacych v aute zavádzať súd aj vzhľadom na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Kehera resp. odborného vyjadrenia MUDr. Valachovej. V zmysletýchto znaleckých záverov resp. odborného vyjadrenia mechanizmus vzniku zranení poškodeného zodpovedá jeho výpovedi. Teda obžalovaný O. H. je nepriamo z trestnej činnosti usvedčovaný aj vyššie uvedeným odborným vyjadrením resp. znaleckým posudkom. Pokiaľ ide o výpovede svedkov M. H., H. B. V. O. R. svedčiace v prospech obžalovaného o tom, ako prebiehal incident medzi obžalovaným a poškodeným A. G., tu je na mieste uviesť, že tieto súd vyhodnotil ako účelové, tendenčné, so snahou týchto svedkov pomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnému stíhaniu prípadne uloženiu trestu. Svedok M. H.D. je synom obžalovaného O. H., pričom jeho výpoveď o tom, že sa o celom incidente s otcom, teda s obžalovaným nikdy nerozprával pôsobí na súd absolútne nepresvedčivo aj s poukazom na to, že po konfrontácii s jeho výpoveďou z prípravného konania svedok najskôr presvedčivo na hlavnom pojednávaní tvrdil, že O. C. volal obžalovanému, aby ho prišli vytiahnuť a neskôr pripustil aj možnosť, že volal jemu. Rovnako výpoveď O. R. o tom, že išli Na Gremenicu v Žarnovici pomôcť obžalovanému opravovať auto, hoci obžalovaný a svedkovia M. H. V. H. B. tvrdili, že išli vyťahovať C.. Obžalovaný a tieto dvaja svedkovia tvrdili, že C. už nebolo treba vyťahovať, ale svedok O. R. tvrdil, že C. pomocou lana so snehu aj vytiahli. Tieto diametrálne rozpory vo výpovediach týchto svedkov aj keď sa netýkajú priamo okolnosti skutku podstatne znižujú dôveryhodnosť týchto svedeckých výpovedí. Svedkyne M. Č. V. O. C. nemali dôvod o okolnostiach skutku vypovedať nepravdu, obe uviedli, že boli jeho svedkýňami, jedna z nich dokonca obžalovaného od poškodeného odstrkovala, ale ani obžalovaný ani svedkovia M. H., O. R. V. H. B. ich v blízkosti obžalovaného resp. poškodeného v čase incidentu nevideli. Svedecké výpovede svedkov F. F., V. G., L. N. V. O. H. obžalovaného z trestnej činnosti nijako neusvedčujú ani navyviňujú, pretože sa netýkajú priamo okolnosti skutku. Z trestnej činnosti je obžalovaný nepriamo usvedčovaný aj lekárskymi správami, potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti ako aj zápisnicou a fotodokumentáciou z preverky výpovede na mieste.

Zo súhrnu dôkazov vykonaných počas trestného konania možno preto vyvodíť jednoznačný záver o zavinení obžalovaného spočívajúcom v úmysle priamom. Obžalovaný O. H. svojim konaním naplnil

všetky zákonné znaky skutkových podstát prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zák. č. 313/2011 Z. z. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, teda Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, keďže inému poškodenému A. G. úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky, verejne výtržnosti tým, že napadol iného. Znaky skutkovej podstaty vyššie uvedených prečinov obžalovaný naplnil tak po stránke objektívnej ako aj po stránke subjektívnej.

Obžalovaný O. H. sa doposiaľ 2-krát dostal do rozporu s trestným zákonom, pričom mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, v obidvoch prípadoch sa však hľadá na neho ako na netrestaného. Z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený, nie sú známe jeho majetkové, zárobkové a prípadne rodinné pomery. V minulosti bol viac krát priestupkovo postihovaný, najmä pre priestupky na úseku dopravy, ale aj pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Toto priestupkové konanie pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu však bolo voči nemu zastavené.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal súd z kritérií uvedených v § 34 odsek I, 4 Trestného zákona prihliadol na poľahčujúcu okolnosť - vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu, priťažujúcu okolnosť - spáchanie viacerých trestných činov, teda na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s poukazom na ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona, zároveň prihliadol na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného ako i na okolnosti spáchania skutku a spôsobený následok jeho konaním a dospel k záveru, že účel trestu bude u obžalovaného splnený aj uložením úhrnného podmieneného trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby t.j. trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na dlhšiu skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Takto uložený trest súd považoval z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Vzhľadom na to, že poškodený si nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnil, pričom výšku spôsobenej škody na zdraví mal súd zo znaleckého posudku (bodové ohodnotenie zranenia - 30 bodov x 15,38 € hodnota jedného bodu) riadne preukázanú zaviazal obžalovaného s poukazom na § 287 ods. 1 Trestného poriadku k náhrade spôsobenej škody v prospech poškodeného A. G. vo výške 461,40 Eur.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do pätnástich dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom k spisovej značke 3T 230/2012 v počte vyhotovení : 3